

РЕШЕНИЕ

№ 31703

гр. София, 11.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
публично заседание на 27.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ана Методиева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **2030** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „РВС Инвестмънтс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], подадена чрез адв. М. И. Г., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221024006622-091-001/08.10.2025 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и Д. С. С. – ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 1647/23.12.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) – С. при Централно управление (ЦУ) на Националната агенция за приходите (НАП), с която са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност за данъчни периоди м. 05, м. 06, м. 07 и м. 08.2022 г. и м. 07, м. 09, м. 10 и м. 12.2023 г. в общ размер 154 847,68 лв., както и за корпоративен данък за 2022 г. и 2023 г. в общ размер 14 209,37 лв., със съответните лихви. С решението на директора на Дирекция ОДОП жалбата срещу РА за м. 11.2023 г. е оставена без разглеждане и административното производство в тази част е прекратено, поради което този данъчен период не е предмет на настоящото дело.

Жалбоподателят поддържа, че ревизионният акт е незаконосъобразен, необоснован и издаден при съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че договорите, фактурите, приемо-предавателните протоколи, актовете обр. 19, платежните и счетоводните документи не са обсъдени в тяхната съвкупност, а отказът на данъчен кредит е основан преимуществено на обстоятелства при доставчиците – липса на наети лица, неподаване на годишни данъчни декларации, невнасяне на начисления данък и непредставяне на документи при насрещните проверки, без да е доказано знание на получателя за данъчна измама. Сочи, че стоките от „Хоум

Конструкшън“ ООД са платени по банков път и препродадени, строително-монтажните работи от „Стил-Газ“ ЕООД и „ЛК Комършъл“ ЕООД са извършени по конкретни обекти, посредническите услуги от „Лайк София“ ЕООД и „Ал Ню Вижън“ ЕООД са довели до отношения с конкретни доставчици и възложители, а проучванията от „Бормед 20“ ЕООД са свързани с бъдещия обект в кв. О..

Оспорва начисления за м. 09.2023 г. ДДС във връзка с учреденото в полза на дружеството право на строеж, като счита, че към 05.09.2023 г. бъдещата строителна услуга не е била достатъчно индивидуализирана и данъчната ѝ основа не е била определяема. За сумата 29 700 лв., получена от К. Д. Т., излага, че е капаро за евентуална бъдеща сделка без индивидуализиран имот, договорена цена и предварителен договор, върнато на 01.10.2024 г. По ЗКПО възразява срещу механичното пренасяне на констатациите по ЗДДС без самостоятелен анализ на действителното извършване, документалната обосновааност и връзката на разходите с дейността.

В представените след приключване на устните състезания писмени бележки жалбоподателят доразвива доводите си за незаконосъобразност на ревизионния акт. Позовава се на съвкупната преценка на първичните счетоводни документи, заключението на съдебно-счетоводната експертиза и свидетелските показания, които според него взаимно се допълват и установяват фактическото изпълнение на процесните доставки. По отделните доставчици сочи последващата реализация на стоките от „Хоум Конструкшън“ ООД, договорите, протоколите обр. 19 и свидетелските показания относно строителните работи, както и докладите, договорите с намерени контрагенти и последващите търговски отношения във връзка с посредническите услуги. За услугите от „Бормед 20“ ЕООД поддържа, че поради нематериалния им характер изпълнението се установява от представените договори и доклади и от връзката им с бъдещия строителен обект в кв. О.. Счита, че констатациите относно кадровата и материалната обезпеченост и поведението на доставчиците не могат да обосноваат отказ на данъчен кредит при липса на обективни данни за участие или знание на получателя за данъчна измама. Относно учреденото право на строеж жалбоподателят поддържа, че към 05.09.2023 г. бъдещата строителна услуга не е била достатъчно определена по предмет, обем и стойност и че не са били налице предпоставките на чл. 130, ал. 3 ЗДДС. За плащането от К. Т. сочи, че представлява капаро с обезпечителна функция за евентуална бъдеща сделка, без индивидуализиран имот, договорена цена и предварителен договор, като сумата впоследствие е била върната. Счита за неприложимо изискването за издаване на кредитно известие при липса на първоначално издадена фактура. По ЗКПО възразява срещу механичното пренасяне на изводите по ЗДДС и настоява за самостоятелна преценка на действителното извършване, документалната обосновааност и връзката на разходите с дейността.

Прави искане за отмяна на РА в оспорената част и присъждане на разноските по представения списък.

Ответникът – директорът на Дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. В., оспорва жалбата и поддържа мотивите на Решение № 1647/23.12.2025 г. Счита, че счетоводното отразяване и плащането не доказват фактическото изпълнение на доставките, а изводите на вещото лице за връзката им с последващи доставки са основани на предположения и излизат извън счетоводната му компетентност.

Прави искане жалбата да бъде отхвърлена, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави искане да не бъдат възлагани на НАП разноски при евентуално уважаване на жалбата.

Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверката по чл. 160, ал. 2 ДОПК във връзка с чл. 168, ал. 1 АПК, намира следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221024006622-020-001/11.12.2024 г., връчена по електронен път на 16.12.2024 г., изменена със Заповед № Р-22221024006622-020-002/14.03.2025 г., издадени от С. Т. К., началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложена ревизия на „РВС Инвестмънтс“ ЕООД за корпоративен данък за периодите 01.01.2022 г. – 31.12.2023 г., за ДДС за периодите 01.04.2022 г. – 31.12.2023 г., както и за задължения за данък върху доходите от трудови правоотношения и за задължителни осигурителни вноски.

За резултатите е съставен Ревизионен доклад № Р-22221024006622-092-001/30.06.2025 г., срещу който не е подадено възражение. Ревизията е приключила с РА № Р-22221024006622-091-001/08.10.2025 г., връчен електронно на 13.10.2025 г. Актът е обжалван по административен ред и с Решение № 1647/23.12.2025 г. е потвърден в частта, предмет на делото.

През ревизираните периоди дружеството е извършвало търговия със стоки, строително-монтажни и счетоводни услуги. Регистрирано е по ЗДДС от 04.06.2021 г. и е вписано в Централния професионален регистър на строителя с протокол № 1715/30.03.2023 г.

През м. 05.2022 г. „Бормед 20“ ЕООД е издало пет фактури с данъчна основа общо 41 265 лв. и ДДС 8 253 лв. за услуги по проучване и изследване на пазара на строителни материали и строително-монтажни работи. Представени са пет договора и пет доклада. Всеки доклад съдържа едно изречение за извършено предварително проучване за ценообразуване на посочен вид строителна дейност във връзка с бъдещ обект, без източници на информация, конкретни оферти и цени, участници на пазара, сравнителни данни или обобщен резултат. Доставчикът не е имал наети лица, а регистрираният му фискален апарат е за обект за парфюмерийни и козметични стоки. В таблицата към заключението на съдебно-счетоводната експертиза разходни касови ордери от 09.05.2022 г. са посочени като документи за плащане и по фактури от 16.05, 23.05 и 30.05.2022 г.

„Хоум Конструкшън“ ООД е издало четири фактури през м. 06.2022 г. с предмет метални профили, ламарина и арматурна стомана, по които е приспаднал данъчен кредит общо 30 663,92 лв. Фактура № [ЕГН]/21.06.2022 г. с данъчна основа 12 384 лв. и ДДС 2 476,80 лв. е издадена за „метален профил – аванс 20%“, като съдържа количество 24 тона и единична цена. Тя е осчетоводена по сметка 402 „Доставчици по аванси“, която е останала с дебитно салдо в същия размер и към 31.12.2023 г. Останалите стоки са препродадени в деня на фактурирането им: метални профили и ламарина по фактура № [ЕГН]/27.06.2022 г. са продадени на „Анли Шумен“ ЕООД с фактура № [ЕГН]/27.06.2022 г.; метални профили по фактура № [ЕГН]/30.06.2022 г. – на същото дружество с фактура № [ЕГН]/30.06.2022 г.; арматурната стомана по фактура № [ЕГН]/30.06.2022 г. – на „Ел Силвър“ ЕООД с фактура № [ЕГН]/30.06.2022 г. Плащанията към доставчика са извършени по банков път.

„Лайк София“ ЕООД е издало фактура № [ЕГН]/11.08.2022 г. с данъчна основа 7 960 лв. и ДДС 1 592 лв. във връзка с договор от 09.08.2022 г. за посредничество при намиране на нови строителни обекти и фактура № [ЕГН]/25.08.2022 г. с данъчна основа 8 260 лв. и ДДС 1 652 лв. във връзка с договор от 20.08.2022 г. за намиране на доставчици на строителни материали. В съдебното производство са представени доклади от 11.08.2022 г. и 25.08.2022 г., посочващи контакти съответно с „Максмайт“ ЕООД и „Б. + Метал“ ЕООД, и с „Коледжиков“ ЕООД и „Ангро Трейд“ ООД, както и последващи фактури от тези доставчици.

„Ал Нью Вижън“ ЕООД е издало две фактури през м. 08.2022 г. с данъчна основа общо 16 140 лв. и ДДС 3 228 лв. във връзка с договор за посреднически услуги от 01.08.2022 г. В съдебното производство са представени доклади от 04.08.2022 г. и 12.08.2022 г., в които като намерени клиенти са посочени „Сити Комерс М“ ЕООД и „Фронт Сайд“ ЕООД, както и договори на жалбоподателя с тези дружества за строително-ремонтни и монтажни работи.

„Стил-Газ“ ЕООД е издало 13 фактури през м. 07.2023 г. с данъчна основа общо 102 319 лв. и ДДС 20 463,80 лв. за почистване на парцел в кв. О., зидарски и товаро-разтоварни работи на [улица] в кв. Б., обработка и боядисване на дървена дограма, шпакловка и боядисване на ограда и монтаж и демонтаж на скеле на [улица]. Представени са договор от 01.07.2023 г., фактури, фискални бонове и протоколи обр. 19. В съдебното производство са представени договори на ревизираното дружество с „Кумата Резидънс“ ООД и споразумение с „МД Инвест“ АД за съответните обекти.

„ЛК Комършъл“ ЕООД е издало девет фактури през м. 07.2023 г. с данъчна основа 69 754 лв. и ДДС 13 950,80 лв. за ремонт на фасада на [улица] монтаж на метални детайли и ограда в кв. В.. Представени са договор от 01.07.2023 г., фактури, фискални бонове девет протокола обр. 19, в които са описани конкретните работи и стойността им, както и договори на ревизираното дружество с крайните възложители. Доставчикът не е разполагал с наети по трудови правоотношения лица и по преписката няма данни за самоличността на физическите лица, изпълнили работите.

С Нотариален акт № 31, том I, рег. № 3717, дело № 29/05.09.2023 г. С. М. Г., Л. С. Г. и Н. М. Р. са учредили в полза на „РВС Инвестмънтс“ ЕООД право на строеж върху поземлен имот с идентификатор 68134.2818.4626 в [населено място], район „В.“, за изграждане на жилищна сграда с детска градина и подземен паркинг. Срещу учреденото право дружеството е поело задължение със свои сили, средства и организация да изгради сградата и да предаде на учредителите изрично посочени апартаменти, гаражи и паркоместа, индивидуализирани по номер, етаж и застроена площ. Нотариалният акт препраща към одобрен на 31.08.2023 г. архитектурен инвестиционен проект. Данъчната оценка на учреденото право на строеж е 316 959,70 лв.

Дружеството е издало на 05.09.2023 г. три фактури с номера [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН] към учредителите, отнасящи се до насрещната престация по нотариалния акт, без да начисли ДДС. Отделно е издало фактура № [ЕГН]/05.09.2023 г. и фактура № [ЕГН]/13.11.2023 г. за уговорено парично уравнение по 7 225 евро, по които е начислен ДДС по 2 335,14 лв. Разрешението за строеж е издадено на 17.10.2023 г. С РА за м. 09.2023 г. е начислен ДДС 52 826,62 лв. по насрещната строителна услуга.

На 11.10.2023 г. по банкова сметка на дружеството са постъпили 29 700 лв. от К. Д. Т. с основание „покупка на апартамент“, без издадена фактура. За м. 10.2023 г. е начислен ДДС 4 950 лв. В административното производство е представена декларация от Т. с нотариална заверка на подписа, според която плащането е за запазване на жилище, без сключен предварителен договор и без договорени конкретни параметри на бъдещата продажба. Представен е разходен касов ордер за връщане на сумата на 01.10.2024 г.

На 18.12.2023 г. по банкова сметка на дружеството са постъпили 52 972 евро, с левова равностойност 103 604,23 лв., от М. И. К., с посочено основание „покупка на апартамент“. Сумата е осчетоводена по кредита на сметка 709 „Други приходи от дейността“, без издадена фактура. По преписката не е представен договор или друг документ, който да индивидуализира конкретен апартамент, уговорена цена и останалите съществени параметри на бъдещата продажба. За м. 12.2023 г. е начислен ДДС 17 267,54 лв.

По ЗКПО за 2022 г. декларираният счетоводен финансов резултат е увеличен със 73 625 лв. – разходите по фактурите от „Бормед 20“ ЕООД, „Лайк София“ ЕООД и „Ал Ню Вижън“ ЕООД. Установен е корпоративен данък за донасяне 7 362,50 лв. За 2023 г. финансовият резултат е увеличен със 172 073 лв. – разходите по фактурите от „Стил-Газ“ ЕООД и „ЛК Комършъл“ ЕООД, като едновременно с това е намален със 103 604,23 лв. поради неправилно отчетеното като приход плащане от М. К.. Установен е корпоративен данък за донасяне 6 846,87 лв.

По делото е изслушана съдебно-счетоводна експертиза. Вещото лице установява, че процесните фактури са осчетоводени при жалбоподателя, включени са в дневниците за покупки и справките-декларации, а плащанията са отразени по сметка 501 „Каса“ или сметка 503 „Разплащателна сметка“. Според заключението документите съответстват по предмет, стойност и количество и счетоводството позволява проследяване на операциите. Вещото лице свързва процесните услуги и стоки с последващите доставки въз основа на предмета на представените договори с клиенти. При разпита пояснява, че договорите с „Калистратов Груп“ АД са сключени преди процесните фактури, но действието им е продължило и след тях, и че връзката е изведена от предмета на договорите. В титулната част на писменото заключение са посочени друг номер на административно дело и дата на съдебно заседание през 2015 г. Тези данни са очевидни технически грешки, тъй като заключението е подписано на 23.06.2026 г., препраща към определенията по настоящото дело, посочва правилно страните и анализира именно процесните фактури и документи.

Разпитаният свидетел Ф. Ф. М., упълномощен от „Хоум Конструкшън“ ООД, заявява, че през 2022 г. е внасял арматурно желязо от Гърция и го е продавал на жалбоподателя. Стоките са транспортирани от С. непосредствено до клиенти на жалбоподателя в С. и Шумен, а плащанията са извършени по банков път. Свидетелката А. И. М., упълномощена от „Стил-Газ“ ЕООД, заявява, че е присъствала на обектите в Б., на [улица] и в О., че документите са подписвани на място, а работите са извършени с участието на Д. П. и Б. М.. Свидетелят П. Г. Т., представляващ „Лайк София“ ЕООД, заявява, че е намерил четири доставчика на строителни материали, сред които „Ангро Т.“, „К.“ и „Б. + Метал“, свързал ги е с жалбоподателя и след приключване на отношенията е получил комисионата си в брой.

При така установените факти съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, след изчерпване на задължителния административен ред и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

При служебната проверка по чл. 160, ал. 2 ДОПК във връзка с основанията по чл. 146 АПК съдът не установи липса на компетентност. Ревизионният акт е издаден от органа, възложил ревизията, и определения ръководител на ревизията съобразно чл. 119, ал. 2 ДОПК. Материалната и персоналната компетентност на С. Т. К. е установена от Заповед № РД-01-404/27.05.2024 г., а участието на Д. С. С. като ръководител на ревизията – от ЗВР и ЗИЗВР. Електронните документи са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи, за което са представени електронните файлове и резултатите от проверката им.

Актът е издаден в предвидената от закона форма и съдържа фактически и правни основания. Ревизионният доклад е неразделна част от него по силата на чл. 120, ал. 2 ДОПК. Обстоятелството, че част от доказателствата са обсъдени обобщено, не съставлява липса на мотиви, а правилността на фактическите и правните изводи е въпрос на материална законосъобразност.

Не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. На ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения, извършени са насрещни проверки и са обсъдени доказателствата, представени при административното обжалване. Неподаването на възражение срещу РД не ограничава правото на защита, но не освобождава жалбоподателя от тежестта да установи положителните факти, от които черпи право на данъчен кредит и признаване на разход. Съдът обсъжда и доказателствата, събрани за първи път в съдебната фаза, съобразно чл. 160, ал. 1 ДОПК. Не е налице и несъответствие с целта на закона по чл. 146, т. 5 АПК, тъй като установяването и събирането на

действително дължимите данъци е целта на приложените материални разпоредби. Спорът е по тяхното правилно прилагане към отделните операции.

Правото на приспадане на данъчен кредит възниква при реално осъществена облагаема доставка, по която получателят притежава данъчен документ, съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 71, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 ЗДДС и чл. 167 и чл. 168, буква „а“ от Директива 2006/112/ЕО. Реалното изпълнение е положителен факт, от който получателят черпи право, и негова е тежестта да го установи. Фактурата, счетоводното ѝ отразяване и плащането са относими доказателства, които се ценят в съвкупност с договорите, приемането на резултата, последващите операции и всички обективни данни за изпълнението.

Правото не може да бъде отказано само поради нарушения при доставчика, липса на кадрова или материална обезпеченост или непредставяне на документи при насрещна проверка, ако от съвкупността от доказателствата се установява, че доставката е осъществена. Съгласно решенията на Съда на Европейския съюз по съединени дела C-80/11 и C-142/11, Mahagében и Dávid, по дело C-285/11, Bonik, и по дело C-18/13, M. Pen, когато материалноправните предпоставки са изпълнени, отказ поради измама е допустим само ако въз основа на обективни данни се установи, че получателят е знаел или е трябвало да знае за измамата. Ако обаче фактическото изпълнение не е доказано, правото не е възникнало и не е необходимо да се доказва знание за измама.

Заклучението на съдебно-счетоводната експертиза се кредитира относно счетоводното отразяване, плащанията и съпоставката на счетоводните документи. То не е самостоятелно доказателство за физическо извършване на строителни работи или за съдържанието на нематериален резултат, тъй като вещото лице не е проверявало фактическото изпълнение. Изводите му за връзката с последващи доставки, основани на предмета и времевото действие на частни договори, се преценяват от съда заедно с останалите доказателства.

Не може да бъде споделено общото твърдение в писмените бележки, че наличието на първични счетоводни документи, счетоводното им потвърждение от експертизата и отделни свидетелски показания налага извод за реалност на всички процесни доставки. Доказателствената съвкупност следва да бъде преценена отделно за всяка фактурирана доставка съобразно нейния предмет и подлежащия на доказване резултат. Заклучението на вещото лице установява счетоводното отразяване и проследимостта на операциите, но не и фактическото извършване на строителни работи или предоставянето на конкретен нематериален резултат, а свидетелските показания имат доказателствено значение в обхвата на непосредствено възприетите от съответния свидетел факти.

По доставките от „Хоум Конструкшън“ ООД жалбата е основателна изцяло. За фактури № [ЕГН]/27.06.2022 г., № [ЕГН]/30.06.2022 г. и № [ЕГН]/30.06.2022 г. е налице последователна и взаимно допълваща се съвкупност от договор, фактури, банкови плащания, последващи продажби в същия ден на конкретни клиенти при търговска надценка и свидетелски показания за произхода, транспорта и директното предаване на стоките в С. и Шумен. Непълнотите в част от транспортните документи не опровергават тази съвкупност. Показанията на свидетеля са конкретни и съответстват на фактурите за последващи продажби. Не са установени обективни данни жалбоподателят да е знаел или да е трябвало да знае за измама.

Основателна е жалбата и за фактура № [ЕГН]/21.06.2022 г. Правото на данъчен кредит по авансово плащане възниква, ако към плащането всички релевантни елементи на бъдещата доставка са известни и нейното извършване изглежда сигурно. Това следва от чл. 25, ал. 7 във връзка с чл. 68, ал. 1 ЗДДС и от решенията на СЕС по дело C-419/02, BUPA Hospitals, и по съединени дела C-660/16 и C-661/16, Kollroß и Wirtl. В случая договорът от 17.06.2022 г. определя

доставката на метални профили и арматурна стомана, а фактурата конкретизира метален профил, количество 24 тона, аванс 20%, единична цена и стойност. Плащането е извършено по банков път към действащ доставчик, с когото в същия месец са реализирани останалите уговорени доставки. Към датата на плащането бъдещата доставка е била достатъчно определена и е изглеждала сигурна. Оставането на сумата по сметка 402 до края на 2023 г. и противоречието с представения приемо-предавателен протокол могат да имат значение за последваща корекция при отпадане или разваляне на доставката, но не заличават с обратна сила възникналото при плащането право. Не са установени връщане на аванса, кредитно известие или знание на получателя още при плащането, че доставката няма да бъде извършена. Следователно отказът на данъчен кредит 2 476,80 лв. е незаконосъобразен.

Доставките от „Стил-Газ“ ЕООД са доказани. Предметът, обектите и стойността са конкретизирани във фактурите и актовете обр. 19. Представени са договорите на жалбоподателя с крайните възложители. Свидетелката М. установява от непосредствени възприятия местата на изпълнение, подписването на документите на обектите и лицата, участвали в работите. Показанията ѝ не са общи и не се опровергават от други доказателства. Липсата на установени трудови правоотношения при доставчика не изключва изпълнение лично от представлявания и с други привлечени лица и по силата на посочената практика не може да е самостоятелно основание за отказ. Д. кредит 20 463,80 лв. е отказан незаконосъобразно.

Основателна е жалбата и за доставките от „ЛК Комършъл“ ЕООД. Договорът от 01.07.2023 г., деветте фактури и съответните фискални бонове, деветте протокола обр. 19 и договорите с крайните възложители съвпадат по вид на работите, обекти, период и стойност. Протоколите обр. 19 не са само счетоводни документи, а двустранно удостоверяват приемането на конкретно описаните строителни работи. Плащанията следват приемането им, а същите работи са част от задълженията на жалбоподателя към крайните възложители. При тази доказателствена съвкупност липсата на данни за лицата по трудови договори при доставчика не опровергава изпълнението и не може да прехвърли върху получателя доказването на вътрешната организация на съконтрагента. Именно такова значение на съпадението между договор, завършен етап и плащане е признато и в Решение № 6467/11.06.2026 г. по адм. д. № 4236/2026 г. на ВАС, I отделение. По делото няма конкретно доказателство, което да сочи, че удостоверените работи не са извършени. Отказът на данъчен кредит 13 950,80 лв. е незаконосъобразен.

По фактура № [ЕГН]/25.08.2022 г. от „Лайк София“ ЕООД реалното изпълнение е установено. Докладът от същата дата посочва „Коледжиков“ ЕООД и „Агро Трейд“ ООД, свидетелят Т. потвърждава, че лично е осъществил контакта с тези доставчици, а представените последващи фактури доказват възникнали търговски отношения. Налице е конкретен резултат от посредничеството и връзка с дейността. По фактура № [ЕГН]/11.08.2022 г. договорът е за намиране на нови строителни обекти, докато представеният доклад и свидетелските показания се отнасят до доставчици на материали. Това несъответствие засяга самия предмет на фактурираната услуга, а не кадровата обезпеченост на доставчика. Плащането не може да установи резултат, различен от уговорения и фактурирания. Поради това следва да се признае данъчен кредит 1 652 лв., а отказът за 1 592 лв. да остане в сила.

Доставките от „Ал Нью Вижън“ ЕООД са доказани. Докладите индивидуализират конкретни клиенти – „Сити Комерс М“ ЕООД и „Фронт Сайд“ ЕООД, а представените договори установяват, че жалбоподателят действително е встъпил в отношения с тях и е поел конкретни строително-ремонтни и монтажни работи. Съпадението по време, страни и предмет представлява обективно потвърждение на резултата от посредничеството. Услугата по естеството си не предполага значителен кадрови или технически ресурс. Отказът на данъчен кредит 3 228 лв.

е незаконосъобразен.

За „Бормед 20“ ЕООД не е установено реално изпълнение. Представените доклади не съдържат резултат от пазарно проучване, а само възпроизвеждат общото наименование на дейността. Не са посочени анализирани оферти, цени, източници, участници на пазара, методика, сравнение или конкретни изводи. Поради естеството на услугата именно предоставената информация и анализът са нейният подлежащ на установяване резултат. Не се изяснява и по какъв начин пет отделни проучвания, всяко с възнаграждение над 8 000 лв., са използвани за обекта. Несъответствието между датите на част от разходните касови ордери и по-късно издадените фактури допълнително намалява доказателствената стойност на твърдяното плащане. Този извод не е основан на липсата на наети лица при доставчика, а на липсата на индивидуализиран договорен резултат. Счетоводното отразяване не отстранява тази липса. Отказът на данъчен кредит 8 253 лв. е законосъобразен.

По начисления ДДС за учреденото право на строеж жалбата е неоснователна. Между учредителите и дружеството е налице пряко правоотношение с две насрещни престации по чл. 130, ал. 1 ЗДДС – учредяване на право на строеж и изграждане и предаване на конкретни самостоятелни обекти. Данъчното събитие за учредяването на правото на строеж е настъпило на 05.09.2023 г., а по силата на специалното правило на чл. 130, ал. 3 ЗДДС по-ранната доставка се смята за авансово плащане по насрещната строителна услуга. Нормата не изисква строителната услуга вече да е извършена, а урежда именно данъчната последица от по-ранното предоставяне на насрещната престация.

Към 05.09.2023 г. бъдещата строителна услуга е била достатъчно индивидуализирана. Нотариалният акт определя поземления имот и сградата, препраща към одобрения на 31.08.2023 г. архитектурен инвестиционен проект и посочва поотделно апартаментите, гаражите и паркоместата, които строителят трябва да изгради и предаде, с номера, етажи и застроени площи. Стойността на предоставената насрещна престация е парично определяема чрез посочената в нотариалния акт данъчна оценка 316 959,70 лв., върху която дружеството е издало трите фактури от 05.09.2023 г. Твърдението в писмените бележки, че към 05.09.2023 г. не са били одобрени инвестиционни проекти, противоречи на изричната препратка в нотариалния акт към одобрения на 31.08.2023 г. архитектурен инвестиционен проект. Липсата към тази дата на разрешение за строеж и на количествено-стойностна сметка, както и обстоятелството, че не са били извършени всички строителни разходи, не заличават достатъчната индивидуализация на предмета и паричната определяемост на договорената престация.

Неоснователно е и възражението относно размера на данъчната основа. Съгласно чл. 130, ал. 4 ЗДДС за целите на ал. 3 размерът на данъчната основа за полученото авансово плащане е равен на размера на данъчната основа на доставката с по-ранна дата. Съгласно чл. 26, ал. 2 ЗДДС тя включва всичко, което съставлява възнаграждението, получено или дължимо на доставчика във връзка с доставката. Правилото на чл. 26, ал. 7 ЗДДС за определяне на данъчната основа според данъчната основа при придобиването, себестойността или преките разходи е приложимо, когато възнаграждението е определено в стоки или услуги, без страните да са му придали парично изражение. В случая в нотариалния акт е посочена стойност на учреденото право на строеж 316 959,70 лв., която жалбоподателят е възприел и в издадените от него три фактури за насрещната престация. Следователно данъкът не е определен върху пазарна цена, установена по обективни критерии, а върху конкретно парично изразената стойност на получената престация. Тъй като ДДС не е уговорен отделно, съгласно чл. 67, ал. 2 ЗДДС той се счита включен в тази стойност и възлиза на 52 826,62 лв. (316 959,70 лв. × 20/120).

Този извод съответства на решение на СЕС по дело C-419/02, BUPA Hospitals, според което при

аванс данъкът е изискуем, ако към плащането всички релевантни елементи на бъдещата доставка са известни, и на решение по дело С-549/11, О. Balgaria, постановено именно относно право на строеж срещу строителни услуги. В О. Balgaria е прието, че данъкът може да стане изискуем при учредяването на правото, когато услугите са точно определени и стойността на насрещната престация може да бъде изразена в пари. Решенията по дела С-16/93, Т., и С-154/80 не водят до друг резултат, тъй като тук съществува пряка договорна връзка и всяка престация е действителната равностойност на другата. Освобождаването на определени сделки с право на строеж по чл. 45, ал. 2 ЗДДС не премахва облагаемия характер на насрещната строителна услуга и специалната последица на чл. 130, ал. 3 ЗДДС. Издадените от самото дружество фактури също потвърждават възприетата от него икономическа връзка между престациите. Начисленият ДДС 52 826,62 лв. е законосъобразен, а установеното с РА задължение за периода след съобразяване на останалите резултати е 46 196,46 лв.

Жалбата е основателна за сумата 29 700 лв. от К. Т.. Към 11.10.2023 г. не е сключен предварителен договор, не е индивидуализиран конкретен самостоятелен обект, не е определена продажна цена и не са уговорени съществени условия на бъдещата продажба. Единственото банково основание „покупка на апартамент“ не установява, че всички релевантни елементи на бъдещата доставка са били известни. Декларацията на платеща и последващото връщане на сумата потвърждават обезпечителната цел на плащането. При липса на достатъчно определена бъдеща доставка не е налице авансово плащане по чл. 25, ал. 7 ЗДДС и начисленият ДДС 4 950 лв. е незаконосъобразен. Доводът за издаване на кредитно известие е неотносим, защото документ за последваща корекция не може да обоснове първоначално възникване на данъчно събитие, а при липса на издадена фактура няма първичен документ, който да бъде коригиран по чл. 115 ЗДДС.

Основателна е жалбата и за сумата 52 972 евро от М. К.. Посоченото в банковия превод основание „покупка на апартамент“ и осчетоводяването по сметка 709 са доказателства за получено плащане, но не индивидуализират неговата насрещна облагаема доставка. По преписката няма договор, конкретен самостоятелен обект, договорена обща цена или други условия, от които да се установи предметът на бъдещата продажба. Счетоводната квалификация, дадена едностранно от получателя на сумата, не създава данъчно събитие. Липсата на данни за връщане на плащането също не замества изискването към момента на получаването му бъдещата доставка да е определена по своите релевантни елементи. Приходната администрация носи тежестта да установи фактическия състав на начисляването и не може да извежда достатъчната индивидуализация единствено от краткото банково основание. Поради това не е доказано авансово плащане по чл. 25, ал. 7 ЗДДС и начисленият ДДС 17 267,54 лв. за м. 12.2023 г. е незаконосъобразен.

За остатъчните установени задължения за м. 07.2022 г. в размер 95,45 лв. и за м. 10.2023 г. над отмененото начисление от 4 950 лв. жалбата не съдържа конкретни фактически възражения и не са представени доказателства, които да опровергават формирането на резултата по съответните справки-декларации след останалите корекции. При служебната проверка съдът не установи материална незаконосъобразност в тези части.

По ЗКПО чл. 10, ал. 1 изисква първичният счетоводен документ да отразява вярно стопанската операция, а чл. 26, т. 2 не признава за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани. Констатациите по ЗДДС не могат да се пренасят механично, тъй като е необходима самостоятелна преценка дали разходът е действително извършен, документално обоснован и свързан с дейността. Когато обаче от доказателствата се установи, че конкретната фактурирана услуга не е извършена, документът не отразява вярно стопанска операция и не обосновава разход и за целите на ЗКПО. Обратно, установеното действително изпълнение и икономическа връзка не

позволяват непризнаване на разхода само поради обстоятелства при доставчика.

За 2022 г. следва да се признаят разходите по фактура № [ЕГН]/25.08.2022 г. от „Лайк София“ ЕООД в размер 8 260 лв. и по двете фактури от „Ал Ню Вижън“ ЕООД в размер 16 140 лв., или общо 24 400 лв. Не се признават разходите 41 265 лв. по фактурите от „Бормед 20“ ЕООД и 7 960 лв. по фактура № [ЕГН]/11.08.2022 г. от „Лайк София“ ЕООД. Увеличението на финансовия резултат за 2022 г. следва да бъде 49 225 лв., а допълнителният корпоративен данък – 4 922,50 лв. РА е незаконосъобразен за разликата над 4 922,50 лв. до 7 362,50 лв.

За 2023 г. разходите 102 319 лв. по фактурите от „Стил-Газ“ ЕООД и 69 754 лв. по фактурите от „ЛК Комършъл“ ЕООД следва да бъдат признати. След съобразяване и на извършеното с РА намаление по чл. 78 ЗКПО със 103 604,23 лв. не се формира корпоративен данък за довносяне. РА следва да бъде отменен изцяло за допълнително установения корпоративен данък за 2023 г. в размер 6 846,87 лв.

Изложеното обуславя отмяна на РА за ДДС в общ размер 92 176,06 лв. и лихви 29 645,63 лв., както следва: за м. 06.2022 г. – главница 30 663,92 лв. и лихва 12 549,55 лв.; за м. 08.2022 г. – главница 4 880 лв. и лихва 1 913,15 лв.; за м. 07.2023 г. – главница 34 414,60 лв. и лихва 9 919,11 лв.; за м. 10.2023 г. – главница 4 950 лв. и лихва 1 260,76 лв.; за м. 12.2023 г. – главница 17 267,54 лв. и лихва 4 003,06 лв. РА следва да бъде отменен и за корпоративен данък в общ размер 9 286,87 лв. и лихви 1 889,92 лв., от които за 2022 г. – главница 2 440 лв. и лихва 743,28 лв., а за 2023 г. – главница 6 846,87 лв. и лихва 1 146,64 лв.

В останалата част жалбата е неоснователна: за ДДС – главница общо 62 671,62 лв. и лихви 18 012,57 лв., както следва: м. 05.2022 г. – главница 8 253 лв. и лихва 3 446,41 лв.; м. 07.2022 г. – главница 95,45 лв. и лихва 23,27 лв.; м. 08.2022 г. – главница 1 592 лв. и лихва 624,12 лв.; м. 09.2023 г. – главница 46 196,46 лв. и лихва 12 254,38 лв.; м. 10.2023 г. – главница 6 534,71 лв. и лихва 1 664,39 лв. Жалбата е неоснователна и за корпоративен данък за 2022 г. – главница 4 922,50 лв. и лихва 1 499,50 лв. Лихвите следват главните задължения на основание чл. 175 ДОПК. По разносните жалбоподателят е представил списък по чл. 80 ГПК, приложим на основание § 2 ДР на ДОПК, платежен документ за държавна такса 25,56 евро, доказателство за внесен депозит за вещо лице 300 евро и договор за правна защита и съдействие, в който е удостоверено плащането на адвокатското възнаграждение в брой. Приложима в случая е обаче разпоредбата на чл. 161, ал. 3 ДОПК. Посочената от процесуалния представител на ответника ал. 1 не обвързва съда с правната квалификация на искането, а чл. 161, ал. 3 ДОПК урежда императивно отговорността за разноси при представяне пред съда на доказателства, които страната е могла да представи в административното производство. Съществени за уважените части на жалбата са свидетелските показания, събрани по искане на жалбоподателя за първи път пред съда, както и представените с молбата от 02.07.2026 г. доклади на посредниците, договори с намерените клиенти, договорът с „Кумата Резидънс“ ООД и споразумението с „МД Инвест“ АД. Тези доказателства попълват липсите относно транспорта и предаването на стоките, лицата и местата на изпълнение на част от строителните работи и конкретния резултат от посредничеството. Жалбоподателят не сочи и не се установява обективна пречка документите, намиращи се у него или достъпни чрез преките му съконтрагенти, както и сведенията за лицата, възприели изпълнението, да бъдат ангажирани при ревизията или най-късно при административното обжалване. Не са налице изключенията по чл. 155, ал. 3 и ал. 4 ДОПК. Поради това на жалбоподателя не се присъждат разноси, а на ответника се дължат изцяло разносните за юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно приложимата редакция на чл. 161, ал. 1 ДОПК, изменена с ДВ, бр. 17 от 13.02.2026 г., юрисконсултското възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид

дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Като съобрази фактическата и правната сложност, обема на доказателствата и осъществената процесуална защита, съдът определя възнаграждение в максималния размер 450 лв. по чл. 24, изречение второ от Наредбата за заплащането на правната помощ, равностойни на 230,08 евро.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221024006622-091-001/08.10.2025 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и Д. С. С. – ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 1647/23.12.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, с която на „РВС Инвестмънтс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], са установени следните задължения:

- данък върху добавената стойност – главница общо 92 176,06 лв. и лихви общо 29 645,63 лв., в това число: за данъчен период м. 06.2022 г. – главница 30 663,92 лв. и лихва 12 549,55 лв.; за данъчен период м. 08.2022 г. – главница 4 880 лв. и лихва 1 913,15 лв.; за данъчен период м. 07.2023 г. – главница 34 414,60 лв. и лихва 9 919,11 лв.; за данъчен период м. 10.2023 г. – главница 4 950 лв. и лихва 1 260,76 лв.; за данъчен период м. 12.2023 г. – главница 17 267,54 лв. и лихва 4 003,06 лв.

- корпоративен данък – главница общо 9 286,87 лв. и лихви общо 1 889,92 лв., в това число: за 2022 г. – главница 2 440 лв. и лихва 743,28 лв.; за 2023 г. – главница 6 846,87 лв. и лихва 1 146,64 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „РВС Инвестмънтс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221024006622-091-001/08.10.2025 г. в частта, потвърдена с Решение № 1647/23.12.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, в която са установени следните задължения:

- данък върху добавената стойност – главница общо 62 671,62 лв. и лихви общо 18 012,57 лв., в това число: за данъчен период м. 05.2022 г. – главница 8 253 лв. и лихва 3 446,41 лв.; за данъчен период м. 07.2022 г. – главница 95,45 лв. и лихва 23,27 лв.; за данъчен период м. 08.2022 г. – главница 1 592 лв. и лихва 624,12 лв.; за данъчен период м. 09.2023 г. – главница 46 196,46 лв. и лихва 12 254,38 лв.; за данъчен период м. 10.2023 г. – главница 6 534,71 лв. и лихва 1 664,39 лв.

- корпоративен данък за 2022 г. – главница 4 922,50 лв. и лихва 1 499,50 лв.

ОСЪЖДА „РВС Инвестмънтс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на Националната агенция за приходите, [населено място], разноски по делото в размер 230,08 евро (двеста и тридесет евро и осем евроцента).

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: